

1925—26, dog ikke udover de for 1923—24 gældende Takster af henholdsvis 4 Kr. og 3 Kr. Derimod fandt man ikke, at der var Grund til at forhøje de for sidstnævnte Finansaar ved Lov af 17. Marts 1922 fastsatte Takster. Rigsdagen godkendte ved nærværende Lov dette Standpunkt.

3. Næstsidste Stykke af § 34 i Loven af 10. Maj 1915, saalydende: »Mødre med diende Børn kan indlægges sammen, selv om kun den ene er angrebet af den paagældende Sygdom«, ansaa Folketingets Udvalg som mindre klart affatteti sproglig Henseende, og det ændredes efter Udvalgets Indstilling til: »Moder med diende Barn kan indlægges sammen med dette, selv om kun den ene af dem er angrebet af den paagældende Sygdom.«

Lovforslaget med den under Punkt 3 nævnte Ændring vedtoges *enstemmigt* i begge Ting.

46. Lov om Forlængelse af Lov af 25. Oktober 1923 om Forbud mod Udførsel af visse Effekter. (Indenrigsministeren). [A. Sp. 6579—C. Sp. 989, 1007].

Fremsat i *Folketinget* $18/3$ (F. Sp. 6104). 1. Beh. $20/3$ (F. Sp. 6186). 2. Beh. $20/3$ (F. Sp. 6235). 3. Beh. $21/3$ (F. Sp. 6308). *Oversendt til Landstinget*. 1. Beh. $25/3$ (L. Sp. 1203). 2. Beh. $25/3$ (L. Sp. 1206). 3. Beh. $25/3$ (L. Sp. 1207). Loven stadfæstet 27. Marts 1925. (Lov-Tid. Nr. 69).

Loven gaar ud paa at opretholde indtil 1. Januar 1927 det Forbud, der i Henhold til den gældende Lov, hvis Gyl-dighed udløber den 1. April, er udstedt imod at udføre visse Kreditforeningsobligationer og Kupons til Udlandet, nemlig saadanne, som lyder paa Kroner og Sterling.

I det fremsatte Lovforslag, der fremkom ifølge Henvendelse fra de to Kreditforeninger af Ejere af mindre Ejendomme paa Landet og fra Østifternes Kreditforening, var det fore-slaaet, at Forbudet opretholdtes indtil 1. Januar 1930. I Folke-tinget vedtoges en Ændring, hvorved Forbudstiden begræn-sedes til den Tid, i hvilken den vedtagne Valutaordning gælder. Det saaledes ændrede Lovforslag vedtoges i Folketinget en-stemmigt, i Landstinget med 53 Stemmer mod 1.